

mende Højreblad og Venstreblad Parti for Mortensen, roste ham og hævede ham til Skyerne, fortalte, at han blev angreben, og sigtede det ærede Medlem for Horsens (Lyngsie) og mig for, at det, vi fremførte, var urigtigt. Det viste sig dog, at vi havde Ret. Men det var beklageligt, at man paa den anden Side indtog det Standpunkt, man gjorde, thi heri har det ærede Medlem for Kellerup Ret, at den Sag bør være neutral. Jeg tvivler ganske vist om, at den vil vise sig at være neutral i saa høj Grad, at man fra alle Partier vil være med til at yde de store Beløb, som ville medgaa for at løse Spørgsmaalet og komme alle de fattige og forkomne Børn til Hjælp, men det er jo muligt, at man i Aarenes Løb kan blive enig om at forðømme de Mishandlinger, som ere konstaterede paa de forskellige Børnehjem og Opdragelsesanstalter — maaske med Undtagelse af det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) —, og det kunde vel derfor være paa Tide at faa undersøgt, ikke blot Forholdet paa den enkelte Anstalt, men hele det Fundament, paa hvilket vore Opdragelsesanstalter og Børnehjem hvile.

Jeg kunde i denne Forbindelse ønske, at man inden alt for længe kunde faa tilvejebragt en Samling af de Strafferedskaber, som ere benyttede omkring paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Vi have jo Museer, som udmærket godt vilde kunne faa Anvendelse for disse Ting, Museer, hvor der blandt andet findes Torturrenskaber fra det 14de, 15de og 16de Aarhundrede. Jeg kunde ønske, at man der, inden det var for sent, kunde faa fat paa de Bøjer, som ere benyttede paa Flakkebjerg og Landerupgaard, de Lænker, som Drengene have haft paa Fødderne, de Haandjern, de have haft paa, den Staaltraadstamp, som Drengene klagede til Christian IX over, de store firkantede Træklodder, der bleve spændte om Drengenes Ben paa Landerupgaard og Flakkebjerg. Jeg tror, at en offentlig Udstilling af disse Sager vilde i høj Grad bidrage til, at man fik Følelsen af, hvor alvorligt graverende Tilstandene have været. At der er Fremgang, er sikkert, dog tror jeg, at det vil indrømmes, at dette skyldes den Paatale og den Kritik, der har været fremme. Der ser man, hvad Kritik nytter. Efter at Angrebene paa Mortensen havde været fremme, blev der ikke mere pryglet paa Flakkebjerg, der er kun en Gang imellem faldet en Lussing af. Siden denne Følge af den fremsatte Kritik er der ikke løbet en Tre-

diedel saa mange Drengene bort derfra som tidligere. Resultatet har været, at Drengene have opført sig bedre. Er det ikke et fulgyldigt Bevis for, at der ikke behøves Prygl.

Nu angribe enkelte Medlemmer mig, fordi jeg har fremdraget forskellige Spørgsmaal vedrørende denne Sag. Men har jeg eller nogen, der har faaet Kendskab til disse Forhold, Ret til at tie? Man har sagt her, at der jo er Autoriteter at gaa til, Overværgesinspektøren og Justitsministeren. Jeg har forsøgt at gaa til Overværgesinspektøren, men han afviste mig og behandlede mig som en Gadedreng, da han havde skrevet til mig om at komme ud og tale med ham paa „Hebron“, og jeg kom der. Det var, som om det var mig, der var den anklagede, og han vilde ikke en Gang modtage det Materiale, jeg vilde overlevere ham og Bestyrelsen — det kunde han ikke have noget med at gøre! Og Ministeren? Jeg har allerede udtalt, at jeg har den Tillid til ham, at naar han virkelig ved, hvor galt det er, vil han skride alvorligt ind, men der er jo ingen Opmuntring i den Maade, paa hvilken han tog Flakkebjergsagen, hvor han tog Parti for Mortensen, ogsaa, saa vidt jeg erindrer, efter at han havde gjort sig bekendt med Forhørene. Sandheden er den, at Ministeren førte ikke et skarpt Sprog mod Mortensen, men mod den abnorme Dreng, der 16 Aar gammel blev dømt til 1 Aars Tugthus. Jeg henviser i saa Henseende til „Aalborg Amtstidende“. Jeg havde Lejlighed til at tale med Fattiggaardsbestyreren og spurgte ham, om han nogen Sinde havde slaaet denne Dreng. Nej, svarede Læreren, jeg slaar for øvrigt sjældent, og den Dreng kunde man da slet ikke slaa, saa blød som han var. Det er aabenbart, at denne jævne Landsbylærer vilde have egnet sig hundrede Gange bedre til at være Forstander paa Flakkebjerg end Mortensen. Men da vi forlangte Forhørene, da det kom frem . . . det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) morer sig. Det undrer mig ikke. Det kommer vel af den Bondekultur, det ærede Medlem sidder inde med.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for at tale om det Emne, han ønsker at fremdrage her, ikke for at angribe andre Medlemmer paa deres Person.

Sabroe: Nu er det ærede Medlem igen alvorligt, saa jeg behøver heller ikke at vise ham til Rette.